

ဓမ္မခန္ဓာ (၄၆) လွင်တီးခေါင် (အာလ် အဟ်ကာဖ်)

ဥာဏ်စဉ်ကိန်းဝပ်ပေးမှု အမှတ်စဉ် (၆၆)၊ သုတ်ဒေသနာ (၃၅)ပါး၊

ဦးဋ္ဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့်-^{၁၁}

<p>၁။ ☆၄၀:၁</p>	<p style="text-align: right;">﴿حم﴾</p> <p>ဟာ မင်။[☆]</p>
<p>၂။</p>	<p style="text-align: right;">﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾</p> <p>ကိန်းဝပ်ချမှတ်ပေးသော ကျမ်းတော်သည် ဘုန်းတော်ရှင် ဓမ္မသတ်ရှင် ဖြစ်သော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံမှ ဖြစ်၏။</p>
<p>၃။</p>	<p style="text-align: right;">﴿مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أَنْذَرُوا مُعْرِضُونَ﴾</p> <p>ငါသည် မိုးများနှင့် မြေကမ္ဘာရှိ အရာများ၊ ထိုနှစ်ခုကြားရှိ အရာများကို မှန်ကန်တိကျခြင်း၊ တိကျသော အချိန်ကိုက်ဖြင့် သာ ဖြစ်တည်စေတော်မူ၏။ သို့သော် ဖုံးကွယ်သော သူတို့သည် တိပေးတရားတော်မှ ကျောလှည့်သွားကြကုန်၏။</p>
<p>၄။</p>	<p style="text-align: right;">﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ انِئْزِلْنِي بِكِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٌ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾</p> <p>ဟောလော့၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား တုပြိုင်လျက် သင်တို့ ဆုတောင်းနေရာများကို သုံးသပ်မိလေသလော၊ မြေကမ္ဘာ၌ သူတို့က ဖြစ်တည်ပေးနိုင်ရာတို့ရှိလျှင် ကျွန်ုပ်အား ပြလော့၊ သို့မဟုတ် အာကာသကောင်းကင်ယံ၌ ဖက်စပ်ပိုင်ဆိုင်မှု ရှိလေသလော၊ သင်တို့သည် ဖြောင့်မှန်သူများ ဖြစ်လျှင် ဤမတိုင်မှီ ကျမ်းတော် သို့မဟုတ် ပညာအကြွင်းအကျန်များကို ကျွန်ုပ်အား ပေးအပ်ကြလော့။^{၉၆၅}</p>
<p>၅။</p>	<p style="text-align: right;">﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ لَآ يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်အား တုပြိုင်လျက် ရပ်တည်မြဲမြံရမည့် နေ့ကာလထိတိုင် သူတို့အား အလိုတူတုံ့ပြန်ပေးနိုင်ခြင်း မရှိသော အရာများထံ ဆုတောင်းနေသူများထက် ပို၍ မည်သူက လမ်းလွဲဦးမည်နည်း၊ သူတို့သည် သူတို့၏ ဆုတောင်းခြင်းအား နမောန်မဲ့ပင် ဖြစ်ကြ၏။</p>

(၉၆၅) ဤကျမ်းမြတ်ကုရ်အံသည် လူ့လက်ရာ စွက်ဖက်ထားသော မည်သည့် ကျမ်းကိုမှ ထောက်ခံ ရပ်တည်ပေးခြင်း မရှိကြောင်း ၂:၄၁ တွင် ရှင်းပြခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ တနည်းအားဖြင့် ဤကုရ်အံ မတိုင်မှီ ရှိနေသော ကျမ်းများကို တိကျမှန်ကန်သော ကျမ်းများ ဖြစ်သည်ဟု မည်သည့် အခါတွင်မှ မဆိုပေ။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်တွင် ဤ (ကုရ်အံ) ကျမ်းတော် မတိုင်မှီ ရှေးကျမ်းများ၊ သို့မဟုတ် ထိုရှေးကျမ်းများမှ ရရှိသည်ဟု ဆိုသော ပညာအလင်းရောင် အကြွင်းအကျန်များ ရှိသည် ဆိုက ပေးအပ်ကြလော့၊ တင်ပြကြလော့ဟု တောင်းဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုတောင်းဆိုခံရသော လူမျိုး အနေဖြင့် မည်သည့် အခါကမျှ မတင်ပြနိုင်ခဲ့ချေ။

၁၀။	<p>قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَّا إِنَّا تَوَكَّلْنَا بِاللَّهِ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾</p> <p>ဟောလော့ “သင်တို့ ဖုံးကွယ်မှောင်ချသော ထိုအရာသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံမှ ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်မိသလော၊ ဂျူးလူမျိုးတို့အနက်မှ သက်သေခံတစ်ဦးက ၎င်းသည် အလားတူ ဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံလျက် ယုံကြည်သော်လည်း သင်တို့သည်ကား မာနတက်နေလျက်ပင် ရှိသေး၏။ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် အဝိဇ္ဇာသင့် လူမျိုးအား လမ်းညွှန်တော်မမူချေ။”^{၉၆၉}</p>
၁၁။	<p>وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا أَفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾</p> <p>ဖုံးကွယ်သော သူတို့က ယုံကြည်သော သူတို့အား “ထို၌ ကောင်းမြတ်ခြင်း ရှိခဲ့လျှင် သူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ထက် အလျှင် ၎င်းကို ဆိုက်မြိုက်ခဲ့မည် မဟုတ်ချေ။ ထို့အတွက် သူတို့အား လမ်းညွှန်ခဲ့ခြင်းလည်း မရှိချေ။”ဟု ပြောကြ၏။ သို့ဖြင့် သူတို့က “ဤသည် ဒဏ္ဍာရီဟောင်းသာ ဖြစ်၏။”ဟု ဆိုကြသေး၏။</p>
၁၂။	<p>وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانَا عَرَبِيًّا لِّنُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾</p> <p>ဤမတိုင်မှီ၊ မူဆာခေတ်မှ ကျမ်းတော်သည် ဦးဆောင်လမ်းပြနှင့် ကရုဏာကို ဆောင်၏။ အာရဗီ ဘာသာဖြင့် ဖြစ်သော ဤကျမ်းသည် ဖြောင့်မှန်စေ၏။ အမှိုက်ကောင်တို့အား သတိပေးရာ၊ ကောင်းမွန်သူတို့အား သတင်းကောင်းပေးရာ ဖြစ်၏။</p>
၁၃။	<p>إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾</p> <p>ဧကန်ပင် “ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင် ဖြစ်၏။”ဟု ပြောဆိုသောသူ၊ ခိုင်မာစွာရပ်တည်သူ၊ ထိုသူတို့သည် သောကရောက်ရမည်မဟုတ်၊ ပူဆွေးရမည်လည်း မဟုတ်ချေ။</p>
၁၄။	<p>أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾</p> <p>ထိုသူတို့သည် ဥယျာဉ်ဘုံ၏ အပေါ်များ ဖြစ်၍၊ ထို၌ ကာလမဲ့ စံစားရမည်ပင်၊ သူတို့၏ ကျင့်ကြံခဲ့မှုများကို သူတို့အတွက် ခံစားခွင့် ဖြစ်စေ၏။</p>

ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ အပြန်အလှန်အားဖြင့် ကိုယ်တော်မူဟမ္မဒ် မတိုင်မှီ ရှေးမှ ပွင့်ပေါ်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့အား ပြန်လည် မြင်ယောင်လိုလျှင် ကိုယ်တော်မူဟမ္မဒ်၏ ဘဝဖြစ်စဉ်၊ ရုပ် နာမ် ကျင့်စဉ်တော်လှန်ရေးများ ကဲ့သို့သာ ဖြစ်သည်ဟု ပြန်လည် မြင်ယောင်သင့်ပေသည်။ ထိုကိုယ်တော်များသည်လည်း မိရိုးဖလာ လူပုဂ္ဂိုလ် ကိုးကွယ်ရေးကို တိုက်ဖျက်သော၊ တရားတော်၏ ဖော်ပြမှု မူလဓမ္မရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်အားထားစေသော စနစ်များဖြင့် လောကဓမ္မ၏ နိယာမများကိုသာ သွန်သင်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များ ဖြစ်ပေတော့သည်။

(၉၄၁)ဤသုတ်တော်သည် မည်သည့် လူမျိုးမဆို အမှန်တရားကို လက်ခံကျင့်သုံးနိုင်သည်ဟု အတိအကျ ကြေငြာပေးသည်။ ထိုခေတ် ထိုအခါက လူ့ကျင့်ဝတ်နှင့် စပ်လျဉ်းသော၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား နည်းလည်စေနိုင်သော၊ အဆုံးအမ စာပေကျမ်းဂန် မရှိဟူ၍ အထင်သေး အမြင်သေးခံနေရသော အာရဗီလူမျိုးထဲမှ ကိုယ်တော် မူဟမ္မဒ်သည် ပွင့်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်၍၊ ထိုသို့ မိမိလူမျိုးတို့အား အထင်သေးထားသည့် လူသားများသည်ပင် ကျမ်းတော်ကို လက်ခံယုံကြည်လာသော်လည်း အာရဗီများ အနေဖြင့် ကျမ်းတော်အား လက်ခံရန် မာနတက်နေသေးကြောင်းကို ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဤအဆုံးအမတော်တွင် အခြားသော ကြီးကျယ်သည့် သွန်သင်ချက်မှာ ဂျူးလူမျိုးကို ဖြစ်စေ၊ အခြားသော မည်သည့် လူမျိုးကို ဖြစ်စေ အားလုံးကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သည်ဟု စွပ်စွဲ ပုတ်ခတ် မုန်းတီး၍ မရကြောင်း လူမျိုးတိုင်းတွင် အမှန်တရားအား လက်ခံရသော သူတော်စင် သူတော်ကောင်း သတ္တိရှင်များနိုင်၍ မိမိလူမျိုးထဲတွင်လည်း လူဆိုးလူမိုက်များ ရှိနေနိုင်သည်ဟူသော အချက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အစ္စလာမ်များ လက်ခံယုံကြည်ထားသော ဤကျမ်းမြတ်ကုရ်အံတွင် ထိုကဲ့သို့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သွန်သင်ထားပါလျက် နိုင်ငံရေး ပရောဂဲကြောင့် ဖြစ်စေ အခြားသော ဝါဒအမျိုးမျိုးကြောင့် ဖြစ်စေ အခြားသော လူမျိုးတစ်မျိုးအား မုန်းတီးနေခြင်းသည် ကျမ်းတော်ပါ သွန်သင်ချက်နှင့် မကိုက်ညီ ဆိုသည်ကို ဆင်ခြင်အပ်ပေသည်။

၁၅။	<p>وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿</p> <p>ငါသည် လူသားအား မွေးသမိဘတို့အပေါ် ကောင်းမွန်ရည်ငံစေရန် ဖွင့်ဆိုမိန့်ညွှန်၏။ မွေးသမိခင်သည် သူ့အား ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ လွယ်ဆောင်ခဲ့ရပြီး၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ မွေးဘွားခဲ့ရ၏။ သူ့အား လပေါင်းသုံးဆယ် သယ်ပိုး နို့ချိုတိုက်ကျွေးခဲ့ရ၏။ သူသည် ပြတ်သားစွာ အရွယ်ရောက်၍၊ အသက်လေးဆယ်သို့ ဆိုက်ရောက်သော်^{၉၅} “အို ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်နှင့် မိဘနှစ်ပါးအား ဂုဏ်ပေးခဲ့သည့် ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် ကျေးဇူးသိတတ်နိုင်စွမ်းကို ချီးမြှင့်တော်မူပါ။ တပည့်တော်အား အရှင်၏ ကျေနပ်စေရာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းကို ကျင့်ဆောင်စေနိုင်၍၊ တပည့်တော်၏ သားစဉ်မြေးဆက်ကိုလည်း ပြုပြင်ပြောင်းလဲစေတော်မူပါ။ တပည့်တော်သည် အရှင်ထံ၌ ခဝါချပါ၏။ တပည့်တော်သည် ငြိမ်းချမ်းရေးဆောင်သူတို့မှ ဖြစ်ပါ၏။” ဟု ရင့်ကျူး၏။</p>
၁၆။	<p>أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَنْقَبِلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصَّدَقَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿</p> <p>ထိုသူတို့သည် ကျင့်ဆောင်ခဲ့ရမှ ကောင်းမှုများကို လက်ခံအတည်ပြုခံရ၍ အကုသိုလ်များအား ချေပခံရသူများ ဖြစ်၏။ သူတို့အား ဥယျာဉ်ဘုံ၏ အဖော်များ ဖြစ်စေ၍၊ သူတို့အား ပေးခဲ့သည့် ကတိတော်အား ပြောဆိုမှန်သော ကတိဖြစ်စေ၏။</p>
၁၇။	<p>وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أَفَ لَكُمْ مَا اتَّعَدَانِي أَنْ أُخْرِجَ وَقَدْ خَلْتُ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَفْغِيَانِ اللَّهَ وَيُنَافِقُ أَمِنْ إِنَّ وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿</p> <p>မွေးသမိဘအား “ထို- သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်အား ပြန်လာရမည်ဟု^{၉၆} မြိမ်းခြောက်သလော၊ ကျွန်ုပ်မတိုင်မှီ ရှေး မျိုးဆက်များလည်း လွန်ခဲ့လေပြီတည်း၊” ဟု ပြောဆိုသော်၊ သူတို့က ပရမတ်ဘုရားရှင်အား တိုင်တည် ပြောဆိုသည်မှာ “သင်သည် ပျက်စီးရလိမ့်မည်၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိပါ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ကတိတော်သည် မှန်ကန်၏။” ဟု ဖြစ်၏။ သို့ဖြင့် သူက “ဤသည် ရှေးဦးလူဟောင်းတို့၏ ပုံပြင်မျှသာတည်း၊” ဟု ပြောဆို၏။</p>
၁၈။ ☆၆:၁၀၀	<p>أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدِ خَلْتُمْ مِنَ الْقُرُونِ مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿</p> <p>လူသားနှင့် ပုတုဇဉ်တို့၏[*] အနက်မှ သူတို့ မတိုင်မှီ လွန်လေခဲ့ပြီးသော အသိုင်းအဝိုင်းများ၌ ဤသို့သော သူများအတွက် ဓမ္မတော်သည် မှန်ကန်ခဲ့၏။ သူတို့သည်လည်း လုံးပါးပျက်သုဉ်းရမည်ပင်။</p>
၁၉။	<p>وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَالُهُمْ وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ ﴿</p>

(၉၅) လူသားတို့၏ ရင့်ကျက် တည်ငြိမ်မှုသည် အသက် လေးဆယ်တန်းသို့ ဝင်မှ စသည်ဟု ဤသုတ်တော်က ဆိုထားပေသည်။ လူသား ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်များသည်လည်း သက်တမ်း လေးဆယ် တွင်မှ ဉာဏ်စဉ်တော်အား ဆွတ်ခူးနိုင်စွမ်း ရှိပေသည်။ သို့သော် ပြက္ခဒိန် တွက်ချက် သတ်မှတ်မှု ပညာ အတိအကျ မသိသေးသော ခေတ်ကာလများမှ မှတ်တမ်းများအရ အချို့ ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်တို့သည် သက်တော် လေးဆယ် မပြည့်မှီ ဉာဏ်စဉ်တော်ကို ဆွတ်ခူးခွင့် ရရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုထားခြင်းများ ရှိပေသည်။ သို့သော် ထိုအသက်အရွယ်များဖြစ်သည့် အသက် ၃၅ နှစ်ကျော်များသည် အာရိဗီ နှစ်သတ်မှတ်မှုအရ သက်တမ်းလေးဆယ် ဝန်းကျင်များပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၉၆) “ပြန်လာရမည်-ဟု” ဆိုသည်မှာ ဘဝပြောင်းပြီးနောက် ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးကို ခံစားရရန် အစားပေးခံရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ မိဘ စကားကို နားမထောင်ဘဲ တစ်နေရာရာသို့ ထွက်သွားသော သားသမီးအား ဟောကမ်း၍ “သင်- ဒီကို ပြန်လာခဲ့၊” ဟု အမိန့်ပေးခြင်းမျိုးကို မဆိုလိုပေ။ မိဘတို့ ပြန်ပြောသော “သင်သည် ပျက်စီးရမည်” ဆိုခြင်းမှာလည်း သားသမီးအား ကျိန်ဆဲခြင်း မဟုတ်ချေ။ အကယ်၍ သင်သည် ဘုရားကို မသိလျှင်၊ စည်းပျက်ကမ်းပျက် လုပ်ချင်ရာကို လုပ်ဆောင်နေလျှင် ပျက်စီးသွားနိုင်သည်ဟု ဆုံးမခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအဓိပ္ပာယ်ကို “ယုံကြည်ခြင်းရှိပါ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ကတိတော်သည် မှန်ကန်၏။” ဟုသော စကားက အတည်ပြုထားပေသည်။ ဘုရားရှင်ပြဋ္ဌာန်းထားသော စည်းကမ်း ဥပဒေမှာ မည်သူ့အတွက်မျှ ပြောင်းလဲသွားခြင်း မရှိချေ။

	<p>ကျင့်ဆောင်မှု အတိုင်းသာ အခွင့်အလမ်းကိုယ်စီ ရှိစေ၏။ သူတို့၏ ကျင့်ဆောင်မှုအလျောက် သူတို့အား ခံစားစေ၏။ သူတို့အား အဝိဇ္ဇာသင့်စေခြင်း မရှိချေ။</p>
၂၀။	<p>وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْرَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿</p> <p>ဖိုးကွယ်သော သူတို့အား အပူမီးဆီသို့ အသင့်ရောက်စေသော နေ့ကာလ၌ “သင်တို့သည် လောကီသက်တမ်း၌ သန့်စင်ရာတို့ကို စွန့်ပစ်ခဲ့ကြ၍ ထို၌ ကြည်နူးခဲ့ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ မြေကမ္ဘာ၌ သင်တို့၏ သစ္စာမဲ့စွာ မာနတက်နေမှု၊ သင်တို့၏ အဖျက်အနှောင့် ပြုမှု များအတွက် ဤနေ့၌ သင်တို့အား အသရေပျက်ခြင်း ဝင့်ကြွေးကို အစားရစေပြီ။”</p>
၂၁။	<p>وَإِذْ كُنَّا أَهْلًا عَادٍ إِذْ أَنْذَرْنَا قَوْمَهُ بِالْأَحْقَابِ وَقَدْ خَلَّتْ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ إِلَّا اللَّهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿</p> <p>လွင်တီးခေါင်ထဲ၌ သတိပေးနှိုးဆော်သော အခွင့်၏ ညီနောင်များအကြောင်းကို သတိပေးပေးလော့၊ သူ၏ မျက်မှောက် သူ၏ နောက်တွင် “ပရမတ်ဘုရားရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်ကြလော့၊ ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့အတွက် နေ့တော်ကြီးကို ကြောက်မိပါ၏။” ဟူသော သတိပေးသူများ ရှိခဲ့ပြီ။</p>
၂၂။	<p>قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿</p> <p>သူတို့က “ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားများကို ကျွန်ုပ်တို့က ကျောခိုင်းပစ်စေအံ့မှာ သင်ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သလော၊ သင်သည် ဖြောင့်မှန်သူ ဖြစ်လျှင် သင်၏ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းအား ကျွန်ုပ်တို့သို့ ရောက်စေလော့” ဟု ဆိုကြ၏။</p>
၂၃။	<p>قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿</p> <p>သူက “ကုန်စင်သိခြင်းသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံ၌သာ ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်အား စေစားခံရသည်ကို သင်တို့ ထံ အရောက်ပို့ခြင်းသာ ဖြစ်၏။ သို့သော် သင်တို့သည် ပညာမဲ့သော လူမျိုးဖြစ်သည်ကို ကျွန်ုပ် တွေ့ရပြီ” ဟု ဆို၏။</p>
၂၄။	<p>فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أُوْدِيِّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿</p> <p>သူတို့သည် သူတို့၏ တောင်ကြားဒေသသို့ ဦးတည်လာသော တိမ်တိုက်ကို တွေ့မြင်သောအခါ၊ “ဤတိမ်တိုက်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ထံသို့ မိုးသားကိုဆောင်လာ၏။” ဟု ဆိုကြ၏။ အမှန်မှာ ၎င်းသည် သူတို့ စိတ်စောနေသော စူးနစ်သည့် ဝင့်ကြွေးကို ဆောင်သည့် လေပင် ဖြစ်၏။</p>
၂၅။	<p>تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَاجِدُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿</p> <p>၎င်း၏ ကံကြမ္မာရှင်၏ စီမံချက်အတိုင်း၊ ၎င်းက စိုးစဉ်းမျှမကျန် တိုက်ဖျက်လိုက်၏။ သို့ဖြင့် နံနက်မိုးသောက်သော် အိုး အိမ်ပျက်များမှအပ မည်သည်ကိုမှ မတွေ့ရတော့ချေ။ ငါသည် ရာဇဝတ်ကောင်တို့အား ဤသို့ အစားပေးတော်မူ၏။</p>
၂၆။	<p>وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿</p> <p>မူချပင်၊ ငါသည် သင်တို့အား တည်ထောင်ပေးသကဲ့သို့ သူတို့အားလည်း တည်ထောင်ပေးခဲ့၏။ ထို့ပြင် သူတို့အား ကြားခြင်း မြင်ခြင်း ခံစားတတ်ခြင်းများကို စီမံပေးခဲ့၏။ သို့သော် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ သုတ်ဒေသနာများကို စောဒက တက် ကြသောအခါ သူတို့၏ ကြားခြင်း၊ သူတို့၏ မြင်ခြင်း၊ သူတို့၏ ခံစားတတ်ခြင်းများသည် စိုးစဉ်းမျှ အသုံး မဝင် တော့ပေ။ သူတို့၏ လှောင်ပြောင်ခြင်းကသာ သူတို့အား ဖျက်ဆီးလေပြီ။</p>

၂၇။	<p>وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقَرْيِ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾</p> <p>မုချပင်၊ ဝါသည် သင်တို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှ အရပ်ဒေသများကို တိမ်ကောစေတော်မူခဲ့ပြီ။ သူတို့ ဦးလှည့်စေအံ့ငှာ သုတ်ဒေသနာများကို ဖွင့်ဆိုရှင်းပြခဲ့၏။</p>
၂၈။	<p>فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكِ إِفْكَهُمُ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်အား တုပြိုင်လျက် အရှင်နှင့် နီးစပ်အံ့ငှာဟု သူတို့ အယူထားခဲ့သော ဘုရားများက သူတို့အား အဘယ်ကြောင့် မကူညီကြသနည်း၊ အမှန်မှ ၎င်းတို့သည် သူတို့ထံမှ လွဲချောင်သွားကြပြီ။ ဤသည် ၎င်းတို့သည် သူတို့၏ လုပ်ကြံဖန်တီးမှု ဖြစ်၍၊ ဇာတ်တော်များသာ ဖြစ်၏။</p>
၂၉။	<p>وَإِذْ صَرَّفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجَنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾</p> <p>ဝါသည် ပုတုဇဉ် တစ်စုအား ကုန်အုံကို ကြားနာစေရန် သင့်ဘက်သို့ တိမ်းစေ၏။ သူတို့ ရောက်ရှိလာသော် သူတို့က “နားထောင်ကြလော့” ဟု ဆို၏။ သို့ဖြင့် ပြီးဆုံးသောအခါ သူတို့၏ လူမျိုးထံသို့ လှည့်ပြန်လျက် သတိပေး-^{၉၇}</p>
၃၀။	<p>قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾</p> <p>ပြောဆိုကြသည်မှာ “အို ကျွန်ုပ်တို့၏ လူမျိုးတို့ ကျွန်ုပ်တို့သည် မူဆာ၏ နောက်၌ ချမှတ်ပေးသော ကျမ်းတော်ကို ကြားနာခဲ့ရ၏။ ၎င်းသည် ရှေးလက်ရှိကျမ်းများကို ပြောဆိုမှန်စေ၏။ ပရမတ္ထသစ္စာသို့၊ ပြောဆိုမတ်မြဲသော လမ်းတော်သို့ ညွှန်၏။-</p>
၃၁။	<p>يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِزِّكُمْ مِّن عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾</p> <p>အို ကျွန်ုပ်တို့၏ လူမျိုးတို့၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဖိတ်ခေါ်ခြင်းကို အလိုတူကြလော့၊ အရှင်အား ယုံကြည်ကြလော့၊ အရှင်သည် သင်တို့အား ဝင့်ကြွေးများမှ လွတ်ငြိမ်းစေလတ္တံ့၊ စူးနစ်နာကျင်သော ဝင့်ကြွေးများမှ ချမ်းသာပေးလတ္တံ့။</p>
၃၂။	<p>وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဖိတ်ခေါ်ခြင်းအား အလိုမတူသော သူသည် မြေကမ္ဘာမှ လွတ်လမ်း မရှိချေ၊ အရှင်နှင့် တုပြိုင်လျက် သူ့အတွက် ကွပ်ကဲပေးနိုင်သူလည်း မရှိချေ။ ထိုသူတို့သည် ရှင်းလင်းသော အပါယ်လမ်း၌သာ ရှိ၏။</p>
၃၃။	<p>أُولَٰئِكَ يَرَوْنَ أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَغَيِّ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾</p> <p>ကေနပ် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် မိုးများနှင့် မြေကမ္ဘာအား ဖြစ်တည်စေတော်မူခြင်း၊ ထိုဖြစ်တည်ပေးခြင်းအတွက် ယုတ်လျော့တော်မမူခြင်း၊ ရှင်ခြင်း သေခြင်းအား စည်းချိန်အလျောက် ဖြစ်စေခြင်းတို့ကို မသုံးသပ်မိသလော၊ ကေနပ်ပင် အရှင်သည် သဗ္ဗလုံးစုံအား စည်းချိန်ချမှတ်တော်မူနိုင်၏။</p>
၃၄။	<p>وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ</p>

(၉၇) ဤသုတ်တော်တွင် ပြောဆိုသော ဂျင်- ပုတုဇဉ် ဆိုသည်မှာ ဂျူးလူမျိုးထဲမှ တိုင်းရင်းသား ခေါင်းဆောင်များကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သူတို့သည် ကိုယ်တော် မူဆာ၏ ကျမ်းတော်ကို ယုံကြည်သူများ ဖြစ်ကြောင်း သုတ်တော် (၃၀) တွင် ဆက်လက်ပြောဆို ထားပေသည်။ ထို့ပြင် သုတ်တော် (၁၀) တွင်လည်း ဂျူးလူမျိုးထဲမှ ယုံကြည်လာသူများ ရှိကြောင်း ထောက်ပြထားပေသည်။ ဤသုတ်တော်ပါ ပြောဆိုချက်နှင့် ၇၂:၁ တွင် ပြောဆိုချက်များသည်လည်း ဆက်စပ်ခြင်း ရှိနေပေသည်။ ဂျင် ဆိုသော ဝေါဟာရရှင်းတမ်းကို ၆:၁၀၀ တွင်ကြည့်ပါ။

